

ONTHECHT BESTAAN: DE HEMEL OP AARDE

Zondag Exaudi Domine (C)

Hoogwaardige Vader abt, dierbare broeders en zusters,

Qaesivi vultum tuum, vultum tuum Domine, requiram... O Heer, uw gelaat zoek ik; uw gelaat Heer waar heel mijn verlangen naar uitgaat. Inderdaad we zijn deze heilige Eucharistie met passie begonnen. Toen onze adem de woorden droeg, ze tot klank en lofprijzing maakte, vertolkten we daarin de stem van de Bruid: Amen, kom Heer Jezus, kom! We vergaan van verlangen nu de Heer zijn komst heeft bevestigd: Ja, Ik kom spoedig!

Wat zal dat komen van de Heer voor ons betekenen? *Vader, Ik wil dat zij die Gij Mij gegeven hebt met Mij mogen zijn waar Ik ben, opdat zij mijn heerlijkheid mogen aanschouwen. En wat is die heerlijkheid: Ik zie de hemel open en de Mensenzoon staande aan Gods rechterhand! De heilige Stefanus ziet wat ons hart verlangt: op de drempel van zijn liefdesdood wordt de sluier die over de wereld ligt weggenomen. De Gekruisigde is de Verhevene. Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, de Oorsprong en het Einde. De tijd, ons bestaan, rust in Zijn eeuwigheid, zijn Bestaan. De hemel is de aarde. Het is dezelfde Liefde, dezelfde Geest, die ons doet verlangen op aarde en die ons doet verrukken in de hemel. In de Liefde is alles reeds gegeven.*

Stefanus legt getuigenis af van de waarheid ten overstaan van het Sanhedrin. *Alle leden vestigden hun blik op hem en zagen dat zijn gelaat leek op dat van een engel. De leden van het Sanhedrin zijn de behoeders van de traditie van Israël: hogepriesters, schriftgeleerden, ijveraars voor de wet, Farizeeën. He zijn mensen geworden met belangen in deze wereld. Zij hebben macht en leven in de hoop dat er een dag komt waarin deze macht volmaakt zal zijn. Stefanus is vervuld van de Geest. Zijn gelaat leek op dat van een engel. Hij sprak stoutmoedig maar zonder woede. In hem was er geen gefrustreerde macht, een vernederende onmacht die zich uit in dreigementen en vervloekingen. Hij legde de vinger op de zere plek: wie aan macht hecht sluit zijn hart en oor toe voor de waarheid. Hardnekkigen en onbesneden van hart en oor, nog altijd weerstaat gij de heilige Geest, juist zoals uw vaders deden. Met deze woorden tekende hij zijn doodvonnis: zij begonnen luidkeels te schreeuwen en stormden als een man op hem af.*

De stoutmoedige Stefanus is de zachtmoedige voorspreker. Hem wordt de eerste verschijning van de Heer Jezus gegund na Pinksteren: Hij ziet de hemel open en de Heer Jezus staande aan de rechterhand van God. Wanneer ziet hij de hemel open? Als hij in het uur van zijn dood bidt om om overgave en vergeving. Hij vervloekt zijn lot niet en evenmin zijn moordenaars. In Hem is de heilige Geest, de liefde. De liefde die geen verschil maakt tussen vriend en vijand. In zijn volstreekte onthechting, zijn totale nederigheid, is Stefanus Christus.

Als wij de Heer willen zoeken met heel ons hart, dan is dat niet door te kijken naar de hemel. *Viri Galilaei, quid admiramini aspicientis in caelum?* Zo werden we aangespoord op de aarde te zoeken naar wie we in de hemel verwachten op de dag van Hemelvaart. Onze oratie zegt het zo: *wij geloven dat de Verlosser van alle mensen met U, Vader, is in de heerlijkheid. Mogen wij ook ondervinden dat Hij met ons is tot aan de voleinding van de wereld, zoals Hij zelf heeft gezegd.*

Wij ondervinden dat Hij met ons is, omdat wij Hem liefhebben. In de liefde is Hij die in de Hemel is, in ons en wij in Hem. Ons verlangen de Heer te zien, Hem voor altijd te zien, is het verlangen

van het hart. We bezitten niet, maar we beminnen. Omdat we beminnen voelen we het gemis. Omdat we het gemis voelen is er niets dat ons kan vullen dan Hij en Hij alleen. Niets wat van beneden is kan vervullen wat van boven moet komen. Het verlangend hart luistert naar de waarheid. Want *ego sum veritas*. Ik ben de waarheid, van voor het begin tot over het einde: *Alfa en Omega*.

De hemel heeft het karakter van de leegte en het verlangen. De aarde immers is voor de hemel wat de Bruid is voor de Bruidegom. Kijk naar Stefanus. Hij is een en al verlangen naar de waarheid. Hij wordt niet gehoord, overstemd en vermoord. Is zijn kracht gebroken, zijn stem gesmoord? Nee, zijn woord krijgt de diepte, de hoogte, de breedte van de hemel: Hij vertrouwt in Jezus als God. Zijn kruis is zijn hoop. Zijn liefde omvat de zondaars en is werkdadig. De zonde die Jezus toelaat wordt in de overgave, het pure verlangen in de liefde, de verlossing van Paulus. Uit zaad van deze martelaar staat een verkondiger op die brandt van verlangen om allen in Christus te verenigen.

Hier komen we bij de grote paradox, het voor de wereld onbegrijpelijke van het Evangelie. Niet door macht maar door rechtvaardigheid verlost de Heer, zegt Augustinus. Satan en de koninkrijken verlangen macht. Maar macht roeit met het kwaad ook het goede uit. God heeft geen spijt van zijn werk. Hij verlost zo dat uit het kwaad het goede wordt voortgebracht. Het enig noodzakelijke is geloof in zijn trouw. Want God is, en wij, wij leven, bewegen en zijn in Hem. Nergens anders, nooit. De zondaar, degene die ons vervolgt belaagt, is eerst Gods kind gelijk wij. Als we dat weten, als we in ons hart geen onderscheid kennen tussen vriend en vijand, dan leeft Christus in ons en wij in Hem. Is het de Geest die ons bewoont. Is ons hart zijn woonplaats, zijn hemel.

Gods macht is Gods wijsheid en zijn goedheid. Ze bestaat niet los van Hem. Dat is de grote illusie, die de Vader van alle Leugen bewerkt. En zelf hij kan niet bestaan anders dan omdat God wil dat Hij bestaat. En God wil dat Hij bestaat omwille van een groter goed. Een Goed dat Hij kent en wil omdat het wijs is. Het kwaad is onbegrijpelijk. Het heeft geen bodem van bestaan. De gevolgen van het kwaad echter die ons treffen, die zijn door God gewild of toegelaten. Ze kunnen ons nooit weerhouden van een volmaakt vertrouwen, een onvoorwaardelijke liefde.

We bidden om de heilige Geest in deze dagen. Opdat wij zo een zijn met Hem die ons is voorgegaan als Hoofd dat we op aarde al met Hem verenigd zijn. Waar we om bidden is een onthecht bestaan.

Bidden om de Geest is leren leven zonder iets van resultaat te verwachten

Bidden in de Geest is leren beminnen zonder op iets te hopen

Bidden met de Geest is leren te zijn, zonder verlangen iets te bezitten

We kunnen alleen leven, beminnen en eenvoudig zijn in de Geest, als we worden verteerd door een alles overheersend verlangen naar onthechting. Opdat Hij alles in ons is, wij alles in Hem.

Laten we bidden met de Moeder Gods. Bidden om de heilige Geest die ons een maakt met de afwezige Heer. Bidden om vereniging met Hem die ons in deze Eucharistie opneemt in zijn offer in wie wij delen in zijn volstreekte overgave aan de Vader. In de Communie is onze eenheid volmaakt. Zijn wij niets en niemand meer, omdat Hij alles in allen is.